

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

3) En manbygning af timmer och tvåne våningar; den nedra våningen består af en stuga, 7 alnar lång, 9 och tre fjerdedels aln bred, med bänkar och bord uti, samt en stor spis med järnspjäll, och därintil tvåne kamrar, afflistade med bräder, hvardera 4 och en half aln lång, och 4 och en half aln bred; uti den ena åro tvåne sängar, et bord och tegel-fakelugn: uti öfre våningen, en kammare, 9 och tre fjerdedels aln lång, 6 alnar bred, med tvåne sängar, bord och bänkar, utom järn-fakelugn: en dito 9 och tre fjerdedels aln lång, 5 och en half aln bred, med tvåne sängar, i bord och bänkar, med spis och järnspjäll.

Sille-bodarne åro desutom försedde med behöviga brnggor, så at farthyg på 60 a 70 läster kunna lägga sig tät intill at lasta.

På mindarne är rum tillräckeligen för de tomtumorna, åñven och utan för bodarne, til den saltade fillen, på diverse därtil gjorde planer af timmer och bräder. År 1759 börjades dese bygnader och slutades föreledet år, åro således nya. Uti hamnen kunna farthygen ligga säkra för storm. Om köpet med inventarie-versedlarna, som vid fill-saltningen behöfwas, kan corresponderas med Herr Carl Rock i Uddewalla.

Angifwes til salu en Ölands-häst i hette året, väl tilriden, och af godt hull; han är brun til färgen, och liten til växten, kan dock håra en fullkomlig karl: om ågaren och priset fås underrättelse, där Magasinet utgifwes.

En ny sammetts-husfra är på gatan uppeagen; hvarom mera på Boktryckeriet.

N:o 50.

Götheborgska SSagafinet.

Lördagen, den 11 December 1761.

Öconomiske tankar om Kläde-Moden.

Jag wet ej, om wi försunne någon del af vårt Nylighet därmed, at wi ej så tråget ifree emot hypighet i kläder, som det tilförne stedt. Wäre fäder hafwa i sin tid alsvarlijen dundrat emot son-tangen och de blotta brösten. Skriften har några vigtiga ställen om det ämnet, om man icke hölle för urmodigt at lyda hånne; och vår Psalmbock har jämwohl sina goda påminnelser, af hvilka jag nu i synnerhet kommer ihåg en wers af följande begynnelse: Ej går så snart en månad om, Som det maner, nu senast kom, med nytt förbytas måste. Men at en Fransöse ic. gäller mer än Bibel, Prester och Psalmbock hos själlorna, som omsider bringa tänkande folk at följa med, det är stam för nationen.

Kongliga förordningar hafwa stadgat, i hwad Klädebönd Swenska folket skal gå; men det förslår äfwen så litet: och alla sedoläror begrinas i detta

D d

stycket

stycket af en hop wetwillingar af bågge könene, som pryda håret utan at åga hufvud, och gryckla med moder, utan at kunna sy et linhyg; mästar, som yngla värre, än flugorna i hundedagarne.

Jag fick höra i et fälskap härom dagen, at salopperne äro komme utur moden i Stockholm; och det blir likaså i Götheborg inom kort. I det stället äro de gamle escharper nu komme i bruk m. m. Jag grublade litet på denna berättelsen, och lopp igenom min lilla ledsgamma tid. Jag tänkte på mansräckarne, deras skyfning, och långa eller korta liss, deras mång-formiga upslag, knappar m. m. Jag påminnte mig fruntimren, som en tid woro så slankige, at det såg illa ut, när de gingo mot vinden, sedan stump-tjocke som bouteiller, åter sidwide som carafiner, ändteligen flatbrede, som flundror m. m. I synnerhet kom jag ihåg deras mantiller, som först woro lagom långa, sedan kortare och ändteligen åter långa igen; dem de på slutet förvandlat i riktigia munke-kappor, under namn af salopper; och nu svara dessa utschlutas utur synagogen. Jag har hört omtalas, at Herrarne sätta börja gå med brokiga räckar. Onskeligt, om de wille göra dem terninge-brokota, med lång-byxor af samma slaget, samt en hvit hatt på hufvudet och tråshördet vid sidan: då finge vi tusendeals utmärkte arlequiner. Men hwad angår det mig? Jo så mycket, at då wäre gamle redelige prester ifrade emot sin tids yppighet i klädebonader, så kan ingen nu tala därmed på prädstolen, utan at skämas och rodna vid åmnet.

Det är ingen fara: Jag ser väl, hvart hän det bär. Men det wore onskeligt, at kunna hindra olhykan för än hon kommer. Om wi wore författinge, så skulle wi lätteligen bli swa varse, at det ej bär sig i längden.

Med alt detta är jag doch ingen så hisklig siende emot en prydlig klädebonad, at någon sätta mig för orimmelig. Som männishja, ja som Christen, måste jag tycka om renlighet och nättet; ja jag måste önska, at det kreaturet, som är sätpat efter den högstes belåte, må vara prydt både in- och utvärtes. Kanske jag likväl felar, om Presten frikämes ifrån det odrägeliga besväret, at styra kläde-moden, såsom et mål, hvilket egenligen rörer landets öonomi.

Öfwerheten har altid önskat, at Rikssens almosa skulle gå kläddé med sådana tyg, som de i sina egna hus tilverkat; men at ändamålet aldrig blifvit wunnet fullkomlichen, wet hvor en at intyga. Det är nu kommet vidare, än någonsin förr; och det synes, at ju mindre penningar landet åger, ju mer läggas uti granlåt, och ju värre slossas i yppighet.

Jag beder om los at få twifla, om Marks linne-tilverkningar äro någon nationel winst, i händelse at förtjensten går bort i granlåt. Jag tror, at den som ligger på bänken, och hvilar ut mellan arbetsstunderna, är lika så flock, som den där trålar natt och dag för bjäss och granlåt. Hölles det för hedder, at en qwinna sätta sit hus dubbla kläder, och låt sig därmed näja; så ville jag vara med:

men at byta dräll i siden, och lärof i spetsar, och låta åkren blifwa i den wänhäfd, at man skal köpa såd, är i mit tycke ej så båtande som det synes.

Men låt vara, at almogen brukar kläde til underkläder, kaleminker til liffstycce, med Spanſka rör ic. Låt vara, at qwinfolken bruка de kostbaraste sidentyg til mössor, kammarduk eller silke-kläden til halsdukar, utländska lärster, men ingalunda siden-damaster, til förkläde: låt dem ha kjortlar och tröjor, med liffstycce och band ifrån fram-boden; ehuru jag ver, at våra egna fabriker ej hinna til at försé dem därmed; jag tror ändå, at de flita ut sina plagg, utan at göra dem onyttiga med flit, när de åro så godt som nya.

Imedlertid kan jag ej undeläka, at recommen-
dera bockſins-fabriken, utan några afgifter til
wederbörande, åtminstone til des den werkliga ſtogs-
planteringen kommer, hvilken jag ej tänker upleſ-
wa; men skulle jag upleſva hänne öfver all min
förmödan; så bleſive ändå råd, at freda de ålfelige
och högnytige bockarne, hvilkas ſkin til underklä-
der, ja om de garſwas, til räcker och ſtoſlor, åro
så behymerligen goda och waragtiga; men detta
må vara nog därom.

Wäre hederlige män åro därföre ej rike: 96 års
stat och 61 års hppighet rima sig illa, i hynnerhet
då werel-coursen afdraget mer än häſten af den
förra. En heders-man har Fru och barn, och en
liten penninge-lön: han måste gå klädd som folk,
hans Fru och barn åſwenja; sannerligen är han til
at beklaga. Wonen, ser hvor förmüstig, räcker ej
långt:

långt: når fodan är dyr, och (at jag må tala
om de redelige, så väl som hederlige,) han kan in-
tet knappa af för sig eller familje, utan at utställa sig
för åtloje och föragt. Han tarer sig i bekymmer
och de oroligaste omsorger; hans upwuxne dötrar
wilja hafwa kläder; hvor skal det tagas? Han
är olycklig, ehuru des förstånd och redlighet gjort
honom wärdig, at få leſva lycklig.

Når denna olyckan räkar en, som är mindre ro-
tat i dygd och åra; hjelp himmel! hvoru skal han
stå emot? Han faller i swagheter, han blir nød-
sakad, at själja sig hſel; och hvad själjer han icke se-
den, om han kommer åt! han måtte bli snål, orå-
vis, egennytig och nedrig; och denna kraftan tä-
rer omkring sig, til des hela nationen är förder-
wad och förlorad.

Låt denna eländiga annärkninga gå vidare;
och gäſwe Gud, at jag felade i en så ångslig tan-
ke-flock! wäre gode borgare och hardtwerkare,
hvad ſtola de göra? De hafwa hustrur och
barn, men olika wilor. Klädebonaden skal doch
vara någorlunda enahanda, sidentyg til kost och
kjortel; se huru smäť jag ändå tager til; men ehу-
ru smäť det är, så stegrar det doch arbetslönien, och
fätter det borgeliga samhället i den ömkeligaste nød-
vändighet, at tåra hwarannan inbördes.

Doch detta ſidsta synes ej så betydande, som det
i sanning är, emedan hela werkna af de försivaga-
de borgeliga rörelser, når handelen tages undan,
ej så lätteligen märkes; men når forlag ſodras,

och intet är i händerna, löper det onda in i landshushållningen, samt hindrar och förderwar hämne.

Det synes, som jag glömt ingången til min Prä-dikan: jag anfördé en Psalm-vers, hvilken nu sannas mer, än då han blef trefwen. Jag går sälunda nu til moden. En man har en son, den han skal underhålla någorlunda hedersligen; eller en yngling är nu kommen ut i verlden, där han skal arbeta för kläder och föda; med mycket möda får han så pås ihop, at det kan räcka til för en klädning. Hon försärdigas efter moden, liswet blir sådant, upslagen likaså, taslkorna och althammar: han har haft hämne et år, han har vårdat hämne, och haft hämne til heders; men det blir en reduction i lis, i upslug och alihop. Skräddaren kan ej stöpa hämne om efter moden; stackars yngling! han får vara utpekad, och begeinad, eller ock sälja sin räck åt någon ståtare, som frågar ej efter moden.

Men detta är ej det wärsta: en hedersman har med nog bekymmer skaffat sin gunma och sina döttrar hederliga, och deras stånd anständiga kläder. I det somma tages en bredd utur roben; nä det går an: skada, han ej wetat det förut: det hade gjort en god besparing; et är därester, skal liswet åndras, och 2 månader efter skal den uttagna bredden dit igen; men nej, under det hon var borta, salnade färgen, hela klädningen är förlorad, en annan skal i stället til heders. Nytt elände, nytt bekymmer.

Mantillen är mygsord, och blir något förläng efters förlopp af en månad; där tages en tum af; tidsspillan! åh lapri; åter efters en månad skal en tum tagas bort. Hwad betyder freden? Jo efters 6 månader skal han vara tre tjondedels tum längre, än han var i början: han är aldeles förlorad, och barnet, som i fjol var så nögd, at det kunde vara bland annat folk, har nu idel sömnlosa näster, för at få en ny.

Sallopperna åro ej öfver 2 år gamla; hwad reformationer de undergådt, har jag ej gifvet agt på. När de nu asläggas, hvor til duger då tyget? Den har imedertid ej funnat vara klädd, som ej haft et par salloper; och plagget har kostat 20, 30, 40, 50, ja kanske 100 Daler S:t. År detta narri; så wil jag önska, at man satte bjelvor på capuchongen, eller hwad han heter, så at narrarne måtte bli ödkände.

Besinne hwar en, hwad ster besparning en så fattig nation som vår, åtnjöt, om en hederlig klädning hade någon waragtig form; och dotren kunde taga kläderna efter moden, utan at åndra mer än olitheten i växten fodrar, och en flicka kunde spara sin heders-klädning, i affigt at hafwa hämne som hustru; och sedan gå väl åt hämne, at därmed kläda sin dotter. Då wore goda tjocka svidentq wärde sina penningar; då kunde de nästan räknas för capitaler; men nu som snus, eller Eau sans pareille, safer som kostar landet mycket, men köpas blott till at spillas.

Råtsärdige God! huru länge tal du alt detta? så månge af dit folk stinnas och asklädas = = men

nej: min Prædikan blir för sträng, och ingen agtar
håinne. Sverige! du iyrar emot alt det, som
wil kränka din frihet: och du har det berömet,
at ingen styrka kan vråka dig i tråldom; men
hvarföre skal du låta kuswa dig af en hop, som
tyrannisera med moden? Du suckar, du qvöilrar,
du är i bekymmer, och du låter likwäl en galenkap
skallägga dig, så at dina krafter måste astyna, och
främningar utsuga din mårz. Om din yppighet
ej wore en synd, hvilken ådrager dig den högste
hämmid; ach, så beträk, at hon är en sak, som utmårg-
lar dig. Dina ehrukade fält åfka trifne armar,
och du vräker dine bäste arbetare bort at kängla
med ämnen, som du svårlijgen kan få. Du forag-
tar jorden, som kan gifwa dig et silke-mjukt lin, du
misvärdar de flockar, som tilbjuda dig en sön och
warm klädnad. West du intet, hvar dit läge är?
Du bor nästan under nordstjernan, och wil kläda
dig, som du bodde under lineen. Förlät en af di-
na barn, som ömar dig hjerteligen; men wet in-
tet, hvar han skal tänka.

Låt det vara nog, at du dricker dit cassé och
win, ehuru dessa waror ej våra på dina grå berg:
eke-kölar våra där: låt dem förtjena din plågnings.
Om du ock låter utländske mäkar spinna til dina
bästa kläder; så tilhåll och lär dina barn, at sels-
we tilwerka det, som skal vara din hwardags-kläd-
nad, och lär dem at så taga vara på sin prydnad,
at de kunna med heder gråna därvi. Jag försä-
krar dig, at du därmed sparar millioner på korta-
re tid, än du tror.

Men

Men nej, detta förlåt intet. Täcka kön! = =
Nå hvar har jag där at göra? Men lika mycket,
hör på! förskrif er dockor från Paris: är jag icke
nu beskedelig? Ja, förskrif er dockor från Paris:
(Jag kan bli galen wid at så tala:) utväljer er
siflwe en mode aldeles efter eget behag. Utväljer er
3 eller 6 slag hufvudbonader på en gång, utväljer er
er tillika åsven så många kläde-sorter. Stadger,
at echo som är klädd på något af dessa sättet, hon
är klädd i moden, och at den som på 500 år up-
funner minsta åndring där, skal gå med tafis-huf-
va i all sin lifstid.

Och j, unge Herrar, som nu ären mest i mo-
den, nyttjer samma frihet. Wäljer eder nu en wif
form på hattar, carpuser, hår, hår-pungar, hår-
pijsfor; wäljer er 2 slags peruwver, hals-dukar,
mainchetter, räcke-lis, upslag, knappar; wäljer
eder ej mer än et slags ben, stor, stöflor, spännor,
snus-dotor; med et ord, stadger så om althop,
som j nu båst önsken; förhaster eder intet, tager
eder tid tif den 12 December 1762, men wid vite,
at den som öfverträder ert alhärjar-beslut, skal - =
skal - = nå j hitten wäl på något straff; och hitten
j ej något som gör tilsyllest; så minnens et ord:
i straffen eder siflwe med en orolig ålderdom.

Tank, om förmestet finge senra moden. Nej, det
är intet at wánta. Vi blefwe förmynket rike. Men
hvar skal vara more det? Ja, men det lär icke wa-
ra så bestämt at oz. Det får då bli därwid. Ehwad
jag sliter, så är jag glad at min kost och min calett,
bara den får bli i moden: elseft är jag i stånd, at

D dd 5

knäp-

knappa för näsan på moden. Min läsare! se at
du kan göra så med, så lyckönskar jag dig.
Ware sagt.

A. 3 . . .

Hvad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 9 December.

London	-	75	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	70	dubbel uso	M:f R:mt.	
Hamburg	-	76	-	-	M:f R:mt.

Antkomne åro Skepparne Friedrich A. Weinberg ifrån Cagliari och Mallaga med salt och rufsin, And. E. Berg ifrån Friedrichshald med barlast, Nils Pettersson ifrån Croswit, och Stephan Djur ifrån Lissabon med salt.

Utgångne åro Skepparne Alexander Brown och John Wilkie til Scotland med järn och bräder, Ocke Juryans til Hamburg med Ostindiske gods, Harmen H. Zeba til Livorno, och Ulrich Lüfties til Hamburg med sill.

Sma

Sma Kyrko-tidningar.

Kyrkoherden i Morslanda, Herr Lars Lachonius, är den 27 förelidne November med döden afgången, sedan des Fru lemnat det jordiska några weckor förut. Til Comministraturen i Svenljunga åro följande Prestmän af Consistorio föreslagne: nämli- gen Herr Magister Petrus Eneroth, Herr Can- didaten Birger Tolen, och Herr Adjuncten B. Davidson.

I Swenska Församlingen åro ifrån den 1 til den 10 dennes födde 2 Gosse- och 4 Flickobarn: Wigde Handelsmannen Matthias Roselius och Jungfru Catharina Örn, Visiteuren Magnus Kjelberg och Jungfru Ingrid Christina Berg: Döde Sergeantens Edgrens hustru Brita efter förlösningen, i Gosse-barn af hosta, i dito död-födt, och i Flicko-barn af slag.

I Kronhus-Församlingen födt i Barn: Wig- de Ryparen, Peter Stammer och hustru Rang- gela Andersdotter, Handslangaren Anders Dahl- beck och hustru Britta Nilsdotter; Döde Hälvtå- belen, Ludvik Valentin Sartorius af frosfeber, Corporalen af Bohus-Länska Dragone-Regimen- ter, Anders Lundqvist, af oliflig händelse, och 2 barn af slag.

Kort utdrag af Reglorna vid Göthe- borgska Sjuk- och Begräfnings-Cassan.

1) Skal lädan vara försedd med 3 låsar och nyklar, en Lådomästare och tre Visittare; hvilke sednare

sednare i sin ordning upphöjas til Lådomästare - wär-
digheten.

2) Blifwa quartals-penningarne 2 Dal. S:mt,
hvilka utläggas näste måndagen efter Jul, Pås-,
Midsommar och Michaelis tiden; då någon af Ma-
gistraten skal vara närvarande; åfwensom en No-
tarius njuter lön på Staten.

3) Blifwer första insättningen 10 Dal. S:mt;
och tages hvor och en emot, som äger losord om
skickelighet; han ware in- eller utländsk. Om den
samme bor, eller flytter från Göteborg, huru blif-
wer han då ansedd? Därom kan jag efter reglor-
na ej gifwa minsta besked.

4) En sjuk ledamot, som ej häftar för veneri-
ska krämpor, och waret et quartal i sälkapet, får
om veckan 6 Dal. S:mt till understöd. Båstrar
han sig, så får han någon tid 4 Dal. En swag och
af wådeliga skador bräklig broder, åtnjuter i all
sin lifstid 16 öre S:mt om dagen, eller kanske
4 Dal. om veckan.

5) När en breder dör, sammansluter Bröder-
skapet i Dal. hvor, til des capitalet hunnet til
5000 Dal. S:mt; och samma förmän njuter en
syster, jag skulle sagt en enka, om hon betalat sin
Daler i lifstiden.

6) En broder betalar allena 5 Dal. til ladan,
för sin hustrus inskrifning; och njuter hon sedan
begravnings-hjelp.

7) All twist och tråta ware under öpen låda för-
buden. Mycken pligt omtalas i Reglorna, och ut-
måtes utan krus. Desse sednare tala och wánta
för-

förbättring; om pluraliteten få predwarz med tiden.
Snörmakaren, Hr. Reimers, har hwarken sparat sin
möda, at öfversätta reglorna från Ångelskan; ej
heller at stafka inräntningen tilhorig drift.

Öfver den 11 December.

Skönhet, Dygd och moget Wett
Råka i en liten tråta;

Hwar och en wil tit sig mäta,
Hwad naturen alla gedt.

Skönhet säger: Störste Kongar
Falla neder för min fot.

Ingen står den eld emot,
Som ur Sköna ögon hängar.

Dygden sade: Råra lät
Ej din egenfärlek råda!
Wett bör döma bland og båda;

Wettert ser mit majestät.
Du bedrar et flygtigt öga:

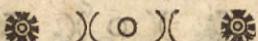
Tiden dig, som annat, tar;
Jag, twärt om, odödlig är,
Och en doter från det Höga.

Wettert sade: Täcka Twå!
Wiser prof utaf Er styrka;
Då Fal jag Ert wålde dyrka;

Annars heter domen så:

Skönhet är et målat stycke
Af en konstig mästars hand:
Dygd en hjelte uti band;
När ej Wett är deras smycke.

Skön-

Skönhet visar prosvet först;
Sade: Kom och se den Sköna.
Dygden sade: Du skal röna
Just i Håinne, jag är störst.
Wettet sade: Kåra vännen,
Detta är ju Mamsel Grill!
Håinne just jag wisa wil;
Håinne jag från waggan känner.

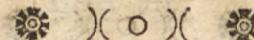
Lycka war, at alla tre
Prof i denna enda hade;
All venighet sig lade;
För at Håinne wördnad ge.
Alla hår sit eget hedra,
Och i eget hedra alt;
Ingen kunde, när det galt,
Sjelf sit eget werk fornedra.

Afund stod och hörde på;
Sade: Detta mästerstycke
Är onödigt i mit tycke;
Hvar skal Hon sin like få?
Wettet säger: Ingen fara;
Se en green af ädel stam,
Se en wårdig Gustaf Tham;
Desse twå wi sammanpara.

Kundgörelser.

I afledne Sponsetsers hus finnas myligen in-
komma goda och friska Trågårds-frön, jämte några
sorter blomster-lökar af åtskilliga färger til salu.

Hos

Hos Herr Nicolaus Swensson, boende midt
emot stora Apothequet, finnes god Capris uti stör-
re och mindre flaskor för billigaste pris, åfroen god
Florentin-Bomolja.

En lefsvande Björn är til salu: detta är intet
narri, utan talas här helt egenteligen. Priset på
Malle är 40 Dal. Smt, och underrättelse fås hos
Herr Thornton vid reparebanen.

Skulle någon åstunda sång och kammars, med
hederlig spisning, at ej förtiga twått och varma,
m. m. så gifves om vård och vilkor mundelig un-
derrättelse. Priset på altsamman utgör 100 be-
gripelige plåt-sedlar. Skulle någon tycka, at jag i
denna så väl, som flera kundgörelser, är för sunrik:
så bör han weta, at egenteligen begripes det, som
man fattar i händerna; til exempel en plåt eller
plåt-sedel; och i den affigten är snarare en, än 200
Daler något obegripeligt. Annars är råknewär-
det efter Dalertal den obegripelighet, som jag ny-
ligen syftat på. I början war en dubbel Caro-
lin, en koppar- och silfverdaler af lika wärde;
nu tyckes dock valutan af en silfver-daler wa-
ra reducerad til en koppardaler, genom den ty-
ramistiske coursen. Är icke det et obegripeligt åm-
ne, och et af de störste Politifta hemligheter,
som omtrivtas allestädes, men svårlijgen afgöres?
Jag menar Dalertalet: et mål för alla tungor, ej
allena för högste wederbörande, och oräknelige auc-
torer; utan i samtal och på beursar, i frambodar
och på marknader, ja, för helswe bonden och dagakar-
len. Så är desutan 200 Daler obegripeligen wäl-
signade, när en löntagare med en så oafgjord, och
liten

liten summa kan underhålla löfSig stat, och köpa sig hus och fastigheter?

Den 17 uti innewanande December månad blifwer auction uti Herr Mores hus vid västra hamnen på allehanda husgeråd, af silsver, ten, messing, koppar, järn och tråd; item på speglar, glas, porcelaine, målningar och sängfläder. Vid samma tilfälle kommer Herr Capitaine Ekebergs hus och trågård uti Masthugget at försäljas.

På fjärde årgången af Göttheborgska Magasinet pränumereras med 3 Daler til en början. Det kommer an på mer eller mindre benäget förlag, om fjärde och sista flygelen skal blifwa lika rymlig, med mellanflyglarne. Som jag wántar med första lägenhet Journal du Commerce, som kostar öfwer 100 Dal. årgången: så torde jag få lägenhet, at göra Magasinet intressantare för mängden af mine läsare.

Angifwes til salu, hos Maria Florin på Konungs-gatan, et parti nylichen ankomne tunne-band, ifrån Amsterdam.

En piga har nyligen på gatan bortkapat en utbruten fruntimmers mössa af kipert. Echo som samma mössa upptaget, och lemnar underrättelse däröm; där Magasinet utgifwes, kan wánta sig hederlig wedergåning.

Båttelser.

I förra Magasinet, eller N:o 49, s. 773, r. 9, står twänne, lås trenne; s. 779 r. 14, står 1761, lås 1762; s. 782, r. 7, står hundrade, lås tusende.

Göttheborgska Magasinet.

Lördagen, den 19 December 1761.

Fåre-Afslen.

Huru sorgfällig vår höga Öfwerhet waret, at införa och upmuntra en finnylig och ull-rik fåre-afslen i landet, wet hvar och en. Denna nyttiga inråtningen har åfven få väl som alla andra, funnet motstånd och besvär; och jag twiflar, at de är ånnu alla öfvervundne. Vår nylichen ankomne Provincial-Schäfer tyckes vara en afslarsam man; han drifwer på förbättringen af afslelen, och gör all litet at utrotta de grofyllige baggarne, hvilke alt härtills hindrat en god fåre-afslen, vagtad all upmuntring af prämier.

Men det är ånnu långt ifrån, at åndamalet kan vara wunnet; ja, jag hörer en och annan knota öfwer den nye afslelen: de wilja söka på Riks-dagen, at få den gamla grofwa arten frebad, dels emedan den fina är både dyrare och kinkigare at underhålla, och dels emedan almogen wil ha grå ull til sina kläder, hvilken de kunna få af fären,

Eee

utan